

# NEW FOOD FOR THOUGHT: MEALTIME MYTHS



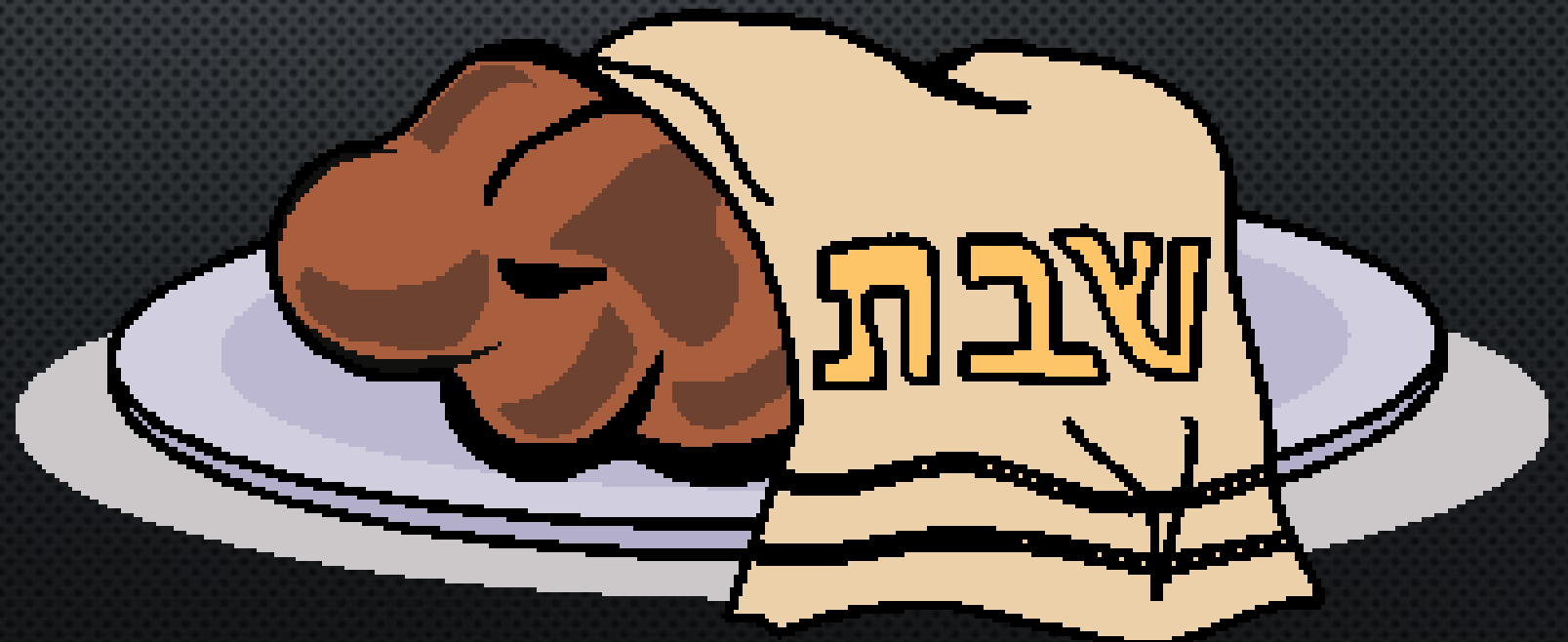
*MYTH:*

*WE COVER THE CHALLAH  
WHILE MAKING KIDDUSH  
BECAUSE WE DON'T  
WANT TO EMBARRASS  
THE CHALLAH*



שו"ע או"ח רעא:ט - צריך שתהיה מפה על השולחן תחת הפת, ומפה אחרת פרוסה על גביו.

משנה ברורה שם ס"ק מא - בטור בשם הירושלמי שלא יראה הפת בשתו שאין מקדשין עליו, אלא על היין. והוא יש לו דין קדימה בשארי מקומות. ולפי"ז אם מקדש על הפת אי"צ לכסות עליו מפה



שו"ע או"ח רעא:ט - צריך שתהיה מפה על השולחן תחת הפת, ומפה אחרת פרוסה על גביו.

משנה ברורה שם ס"ק מא - בטור בשם הירושלמי שלא יראה הפת בשתו שאין מקדשין עליו, אלא על היין. והוא יש לו דין קדימה בשארי מקומות. ולפי"ז אם מקדש על הפת אי"צ לכסות עליו מפה

אבל לטעם אחר שכתב הטור שהוא זכר למן שהיה מונח בקופסא טל למעלה וטל למטה ממילא גם במקדש על הפת צריך לכסות במפה וכן נוהגים



משנה ברורה שם ס"ק מא -  
...ומשמע בפמ"ג שלכל הטעמים  
די במקדש על היין שיהיה  
מכוסה עד אחר שגמר הקידוש  
וכן בשחרית צריך ג"כ להיותה  
פת מכוסה עד אחר הקידוש  
מטעמים אלו ובח"א משמע  
דלטעם זכר למן טוב שיהיה  
מכוסה עד אחר ברכת המוציא.

*FACT :  
ONE NEED NOT BE  
CONCERNED ABOUT  
HURTING THE  
CHALLAH'S FEELINGS*

*MYTH:  
ON SHABBOS AND  
YOM TOV IT IS  
CUSTOMARY TO DIP  
CHALLAH IN SALT*



שו"ע או"ח קסז:ה – לא יבצע עד שיביאו לפניו מלח או ליפתן (פי' רש"י כל דבר הנאכל עם הפת) ללפת בו פרוסת הבציעה, ואם היא נקייה או שהיא מתובלת בתבלין או במלח כעין שלנו...אינו צריך להמתין.

הגה: ומ"מ מצוה להניח על כל שלחן מלח קודם שיבצע, כי השלחן דומה למזבח והאכילה כקרבן, ונאמר: על כל קרבן תקריב מלח (ויקרא ב, יג) (ב"י בשם שבלי הלקט) והוא מגין מן הפורעניות (תוס' והגהות אשירי פרק כיצד מברכין טז וע"ל סוף סימן ק"ע).

## כף החיים שם



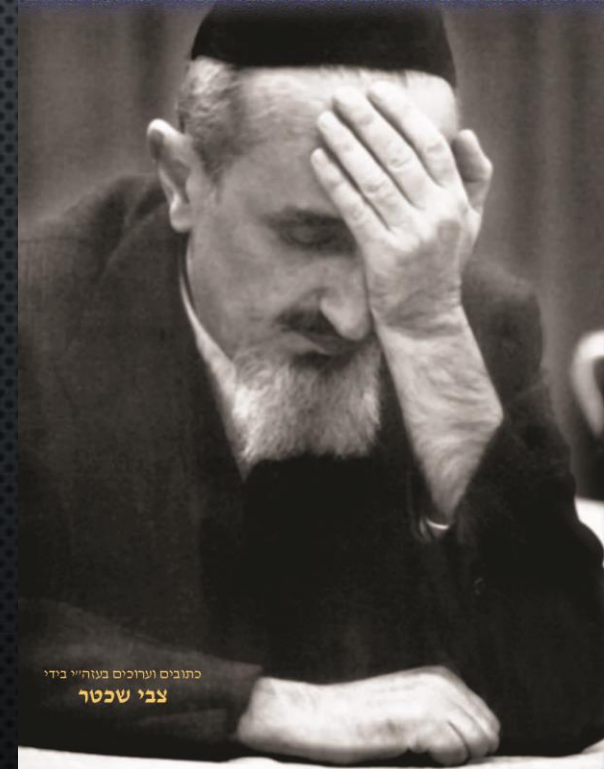
(רז) **שם**. עד שיביאו לפניו מלח וכו'. וכתב בשם"מ  
פי עקב וז"ל אחר שתצטע הלחם לריך לטבול  
פרוסת המוליא במלח וחכוין כי לחם ומלח אלהיות שוות  
אלל השינוי הנמצא בהם כי הלחם רומז אל גי' הויו"ת  
שכס גי' לחם והוא סוד גי' חסדים שביסוד ומלח הוא גי'  
הויו"ת של הגבורות שביסוד הנמחקות והכוין למחק כגי'  
גבורות ע"י ההסדים ע"י טבול זה כי כל מלח הוא קלח  
מרירות ודין עכ"ל. וכ"כ בסידור הכווי של הרש"ש ז"ל  
וסיים וז"ל ולכן לריך שתטבול הפרוסה במלח ג"פ כנגד  
ג' הויות דלחם הנממחקים את המלח. וגם חכוין כי מה

# ?? שבת FOR SPECIAL

פסקי תשובות שם - אך מנהג החת"ס זצ"ל ותלמידיו אחריו לא לטבל בליל שב"ק פרוסת המוציא במלח, ומ"מ צריך שיהיה המלח על השלחן

## דברי הרב

מרת הרב יוסף דוב הלוי סולוביצ'יק זצ"ל  
ליקוטי דרשות • תיאורי מעשים • דברי הערכה



כתובים וערוכים בעה"י בידי  
צבי שכטר

ו] שמעתי מהר"ר נתן טורק (ממיאמי), שיחיה, ששמע מהגב' גרבר, תחיה, (אחות רבנו), שמנהג אביה הגרמ"ס ז"ל היה שלא לטבל פרוסת המוציא במלח בליל שבת. [אכן לא שמעתי בטעם הדבר, אם הוא מפני שחלות של שבת תמיד טעימים הם, וא"צ לשום מלח, וכדברי הרמ"א בהלכות פסח (ריש ס"י תע"ה) לענין המצה בליל פסח; או מפני שמנהג מליחת פרוסת המוציא הוא מפני שהשלחן דומה למזבח, והאכילה כקרבן, ונאמר על כל קרבנד תקריב מלח (וכדברי הרמ"א או"ח ס"י קס"ז ס"ה), ובליל שבת לא היתה הקטרה כלל, כי חלבי חול אין קרבין בשבת. והנפק"מ שבין ב' הסברים אלו הוא לענין שבת ויו"ט ביום. (ד"ע)]

ושמעתי מהר"מ גנק, שיחיה, שמשפחת סאלאוויטשיק שבא"י לא מולחים בכלל את הלחם בשעת ברכת המוציא אפילו בימות החול, כי בזמננו תמיד משימים קצת מלח בפת, והיא תמיד טעימה.

*FACT:  
IT IS CUSTOMARY  
TO DIP BREAD IN  
SALT AT ALL TIMES*

*MYTH:  
A UTENSIL WHICH  
REQUIRES TEVILAH  
MAY BE USED ONCE  
BEFORE IMMERSION*

בְּמִדְבָּר לֹא־כֶגֶז – כָּל דְּבָר אֲשֶׁר יָבֵא בְּאֵשׁ תִּעְבְּרוּ בְּאֵשׁ  
וְטָהַר אֶךְ בְּמִי נְדָה יִתְּוֹטֵא וְכֹל אֲשֶׁר לֹא יָבֵא בְּאֵשׁ  
תִּעְבְּרוּ בַּמַּיִם.

משנה ע"ז עה: – הלוקח כלי תשמיש מן העובדי כוכבים, את  
שדרכו להטביל – יטביל

שו"ע יו"ד קכ:א – הקונה מהעובד כוכבים כלי סעודה של  
מתכת או של זכוכית...אף על פי שהם חדשים להטבילם במקוה  
או מעייין של ארבעים סאה (טור בשם סה"מ ועב"י).



TEANECK MIKVAH ASSOCIATION

1726 Windsor Road

201-837-8220

www.teaneckmikvah.com

## TEVILAT KEYLIM

<b>TEVILAH WITH BRACHA</b>	<b>TEVILAH WITHOUT BRACHA</b>	<b>TEVILAH NOT REQUIRED</b>
Stainless Steel Gold Silver Lead Iron Glass Crystal Metal	Aluminum Corningware Corelle	Israeli made products Plastic China (including glazed porcelain according to Rav Moshe Feinstein ל"צ)

**Stickers and glue remnants must be removed before immersion.**

USE ONCE WITHOUT IMMERSION?

רמ"א שם ס' ח – אסור להשתמש  
בו לצרכי סעודה, אפילו דרך  
עראי, בלא טבילה





שו"ת אגרות משה יורה דעה חלק ג סימן כג - הנה כלים העשויים לשימוש פעם אחת כי על הרבה פעמים אינם ראויין, ורובא דעלמא אינם דוחקין עצמן כיון שאין דמיהן יקרין ואין משתמשין בהן אלא פעם אחת אבל יש שדוחקין עצמן ומשתמשין בהן ב' או ג' פעמים אם צריכין טבילה... חזינן דבלא מתקיימין אלא זמן קצר אף שישתמשו בהם איזה פעמים אינם מקבלים טומאה, וא"כ כלים אלו שא"א להשתמש בהם אף על פי הדחק רק ב' וגי פעמים אינם מקבלים טומאה, ורק אם אפשר להתקיים הרבה זמן אך בשביל הזול אין משתמשין מסתבר דמקבל טומאה, וממילא אפשר דאינם צריכים טבילה. ידידו, משה פיינשטיין.

שו"ת משנה הלכות חלק ז סימן קיא - בקיצור לפי עני"ד החילוק פשוט כל שהוא כלי בעצם אין נפ"מ על השתמשות אם הוא מעט או רב ואחד המרבה ואחד הממעיט הרי הוא כלי וחייב בטבילה... כלי אלומיניום שהם בעצם כלי וראוי לתשמיש ולהתקיים שנים רבות רק שאין משתמשין בו אלא ארעי פשוט שחייב בטבילה. בברכת התורה בלב ונפש, מנשה הקטן



Disposable aluminum pans do not require *tevilah*. Some authorities require *tevilah* if they are sturdy enough to be reused two or three times.

*FACT:*

*A UTENSIL WHICH  
REQUIRES TEVILAH MAY  
NOT BE USED EVEN ONCE  
BEFORE IMMERSION*





# Mezonos!

**NEW**  
Available in stores starting September 10th

Finally. Real Authentic Rye, baked to perfection with a real Mezonos Recipe. Really GOOD!

**PAS**  
Yisroel  
ASK FOR IT!



שז"ע או"ח קסזא - בוצע בפת...  
יברך: המוציא לחם מן הארץ



שו"ע או"ח קסח:ו - פת הבאה בכיסנין, מברך עליו: בורא מיני מזונות, ולאחריו:  
ברכה אחת מעין שלש

שם ס' ז - פת הבאה בכיסנין, יש מפרשים: פת שעשוי כמין כיסים שממלאים אותם  
דבש או סוקר ואגוזים ושקדים ותבלין, והם הנקראים רישקולא"ש ריאלחש"ו; וי"א  
שהיא עיסה שעירב בה דבש או שמן או חלב או מיני תבלין ואפאה, והוא שיהיה טעם  
תערובת המי פירות או התבלין ניכר בעיסה, שזה נקרא פת גמור, אלא אם כן יש בהם  
הרבה תבלין או דבש כמיני מתיקה שקורין לעקי"ך שכמעט הדבש והתבלין הם עיקר,  
וכן נוהגים (רש"י וערוך וכן יש לפרש דעת רמב"ם)...



שו"ע או"ח קסח:ז - פת הבאה בכיסנין, מברך עליו: בורא מיני מזונות,  
ולאחריו: ברכה אחת מעין שלש; ואם אכל ממנו שיעור שאחרים רגילים לקבוע  
עליו, אף על פי שהוא לא שבע ממנו, מברך עליו המוציא וברכת המזון...





FIVE YEARS AGO, SOME MEMBERS OF THE RABBINIC STAFF OF THE OU QUESTIONED THE LEGITIMACY OF THE MEZONOS ROLL CONCEPT, FOR REASONS WHICH WILL BE EXPLAINED BELOW. THE ISSUE AROSE BECAUSE THE WORD "MEZONOS" WAS PROMINENTLY STAMPED ON THE CELLOPHANE WRAPPER OF ROLLS WHICH WERE PART OF OU-CERTIFIED FROZEN MEALS. AFTER REVIEWING THIS MATTER WITH THE OU'S HALACHIC CONSULTANTS, RAV YISROEL BELSKY, Z" L RAV HERSHEL SCHACHTER, SHLITA, AND THE RABBINICAL COUNCIL OF AMERICA; THE OU TOOK THE BOLD POSITION THAT THE PHRASE "MEZONOS ROLL" IS AN OXYMORON. ROLLS AND MEZONOS CAN NOT COEXIST; MEZONOS ROLL IS A SPURIOUS TERM AND THE CORRECT BROCHAH FOR THE SO-CALLED MEZONOS ROLL IS HAMOTZI LECHEM MIN HAARETZ, WITH NETILAS YADAYIM A PREREQUISITE.

THIS CHANGE IN POLICY WAS NOT WITHOUT STRONG PUBLIC COMMENT. IRATE TRAVELERS WROTE THE OU IN PROTEST, AND DEMANDED A RETURN TO THE STATE OF MEZONOS ROLL BLISS. IN FACT, ONE ANGRY CALLER POINTED OUT TO THIS AUTHOR THAT THE OU POLICY COULD RESULT IN SAKONAS NEFASHOS (LIFE-THREATENING SITUATIONS). "RABBI, DON'T YOU REALIZE THAT IF EVERYONE WOULD STAND UP AND WALK TO THE: BACK OF AN AIRLINER TO WASH NETILAS YADAYIM, THE ENTIRE AIRCRAFT WOULD TIP OVER?" NONETHELESS, THE OU STUCK TO ITS GUNS, AND I AM HAPPY TO REPORT THAT WE HAVE NEVER RECEIVED A REPORT OF AN AIRPLANE CAPSIZING BECAUSE OF A RUSH TO THE WASHING STATION.

*FACT:  
MEZONOS BREAD IS  
AN OXYMORON*





### 13. And Bless (ברכת המזון Birkat Hamazon)



Blessed are You, God, Spirit of the Universe,  
who creates the fruit of the vine.  
ברוך אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן  
Baruch Atah Adonai Eloheinu melech ha'olam borei pri hagafen.

שו"ע או"ח קפב:א – יש שאומרים שברכת המזון טעונה  
כוס אפילו ביחיד...

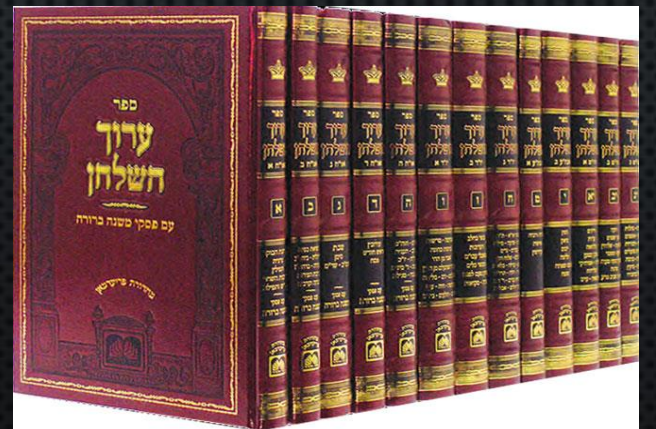
וי"א שאינה טעונה כוס אלא בשלשה

ויש אומרים שאינה טעונה כוס כלל, אפילו בשלשה.

הגה: ומ"מ מצוה מן המובחר לברך על  
הכוס (ר"ן פרק ערבבי פסחים).

ערוך השלחן שם - דבר ברור הוא שאפילו למאן  
דס"ל דאינה טעונה כוס מ"מ הידור מצוה הוא  
לברך על הכוס, ובש"ס משמע שהם כולם היו  
מברכים על הכוס מפני שיין היה אצלם בזול,  
ולכן בהמדינות שיין מצוי ובזול וודאי ראוי לכל  
ירא ד' לברך על הכוס ובפרט כשיש זימון.

ובמדינתנו א"א מפני שאין לנו יין וגם היין שאנו  
עושים מצימוקים הוא ביוקר ואף גם שכר ביוקר  
ואין ידינו משגת ליקח לכל סעודה כוס של  
ברכה, אך העשירים ששותים שכר בכל סעודה  
וודאי דלהם נאה לברך על הכוס והשומע יתברך  
מן השמים:



פסקי תשובות שם - ועפ"י דברי הפוסקים נראה דכיון דמסקנת המג"א ושאר האחרונים כפי הדעה השלישית שבשו"ע שאין חיוב לברך על הכוס אלא הוא מצוה מן המובחר, ובמשך כל הדורות לא היה היין מצוי בהרבה ממקומות מושבותיהם של יהודים, ואף שהיה יין בבית היה מועט ויקר והיו שומרים אותו למצות קידוש והבדלה, לכן לא הקפידו על כך

ואף שהיין מצוי מ"מ כיון שלרבים קשה לשתות יין מחמת כבודות לאחר האכילה או שמרדימו או שאינו טובלו וכדו', לכן הקילו בזה.

אך כל זה הוא לימוד זכות למנהג שנשתרש שאין מקפידין לברך על הכוס, אבל בודאי במדינות שהיין מצוי ובזול ראוי כל ירא שמים לברך על הכוס כשיש זימון והעושה כן יתברך מן השמים.

אמנם ביחיד אין נוהגים לברך על הכוס כלל...



*FACT :*

*WHENEVER RECITING BIRKAS  
HAMAZON WITH A ZIMUN,  
IT IS PROPER TO BENTCH ON  
A CUP OF WINE*

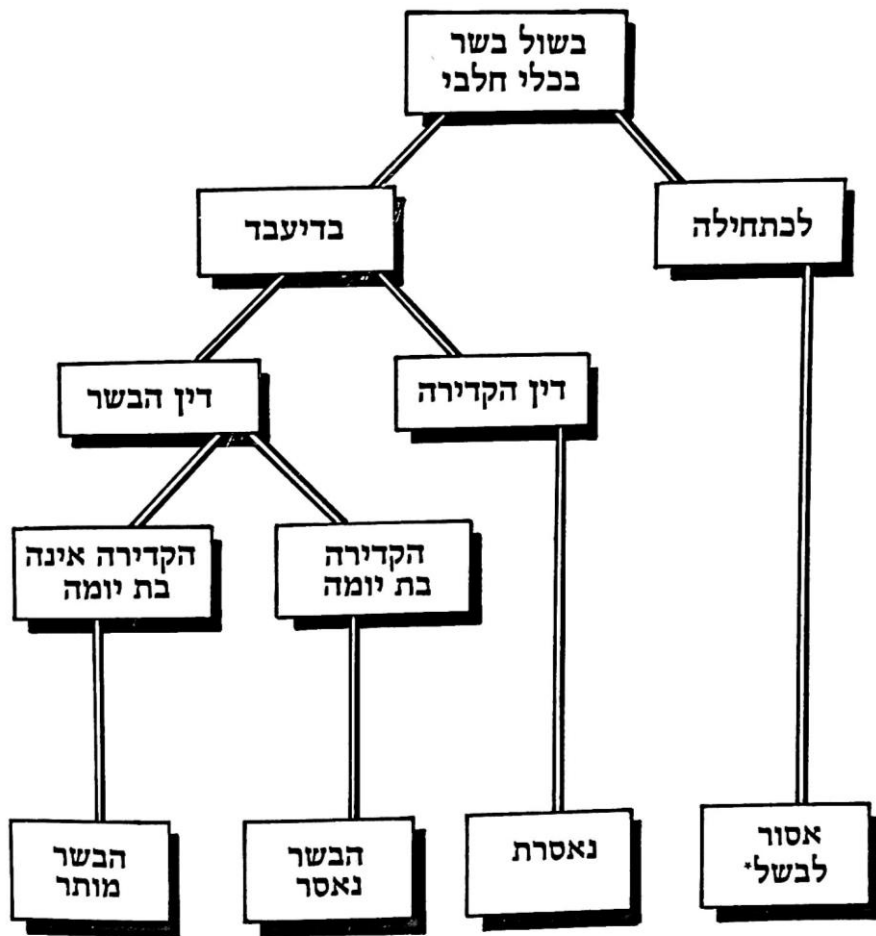
*MYTH :  
WHEN A POT MUST BE  
KASHERED, THEN ALL OF  
THE CONTENTS OF THE  
POT ARE FORBIDDEN FOR  
CONSUMPTION*

שִׁמוּת כַּגִּיטָּ – רֵאשִׁית בְּכוּרֵי אֲדָמֹתֶךָ תָּבִיא בַּיִת  
ה' אֶכְלֶקֶךָ כִּי לֹא תִבְשֵׁל גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ:





## בישול בשר בכלי חלבי



שו"ע יו"ד עג"א - קדירה שבשלה בה בשר, לא יבשל בה חלב. ואם בישל בה בתוך מעת לעת, אסור בנותן טעם. וצריך לשער נגד כל הקדירה.

אבל אם שהה מעת לעת קודם שבישלה בה, הוזה ליה נותן טעם לפגם, ומותר התבשיל אבל הקדירה אסור לבשל בה לא בשר ולא חלב.

*FACT :*

*MOST OFTEN, WHEN A  
POT MUST BE KASHERED,  
THE CONTENTS OF THE  
POT ARE NOT FORBIDDEN  
FOR CONSUMPTION*

*MYTH:  
WHENEVER YOU TAKE  
A DRINK, YOU MUST  
ALWAYS MAKE A  
BRACHA*

מס' ברכות לה: - תנו רבנן: אסור לו לאדם שיהנה מן העולם הזה בלא ברכה, וכל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה - מעל... אמר רב יהודה אמר שמואל: כל הנהנה מן העולם הזה בלא ברכה - כאילו נהנה מקדשי שמים, שנאמר: לה' הארץ ומלואה. רבי לוי רמי: כתיב לה' הארץ ומלואה, וכתיב: השמים שמים לה' והארץ נתן לבני אדם! לא קשיא, כאן - קודם ברכה, כאן - לאחר ברכה.



שו"ע או"ח רד"ז - השותה מים לצמאו, מברך שהכל ולאחריו בנ"ר; אבל אם חנקתיה אומצא, ושתה מים להעביר האומצא, אינו מברך לא לפניו ולא לאחריו.

מ"ב שם - ושתה מים - דוקא מים שאין החיך נהנה מהם כ"א כששותה לצמאו אבל כששותה שאר משקים או אוכל חתיכת פת שהחיך נהנה מהם אף שאין שותהו ואוכלו עכשיו כ"א להעביר האומצא חייב לברך עליו בתחלה וסוף כדלקמיה בס"ח. כששותה מים בבוקר לרפואה לא יברך ואם גם לצמאו יברך [סי' ר"י יעב"ץ]:





שם סעיף ח - כל האוכלין והמשקין שאדם אוכל  
ושותה לרפואה, אם טעמם טוב והחיד נהנה מהם,  
מברך עליהם תחלה וסוף.



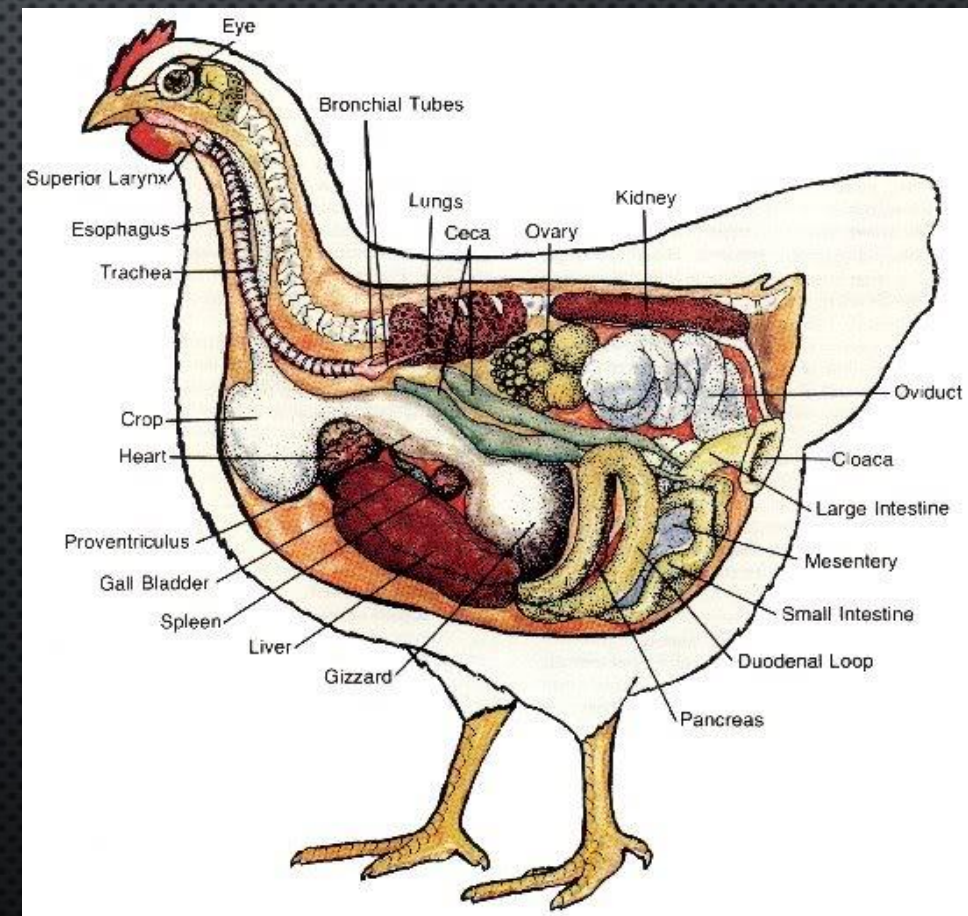
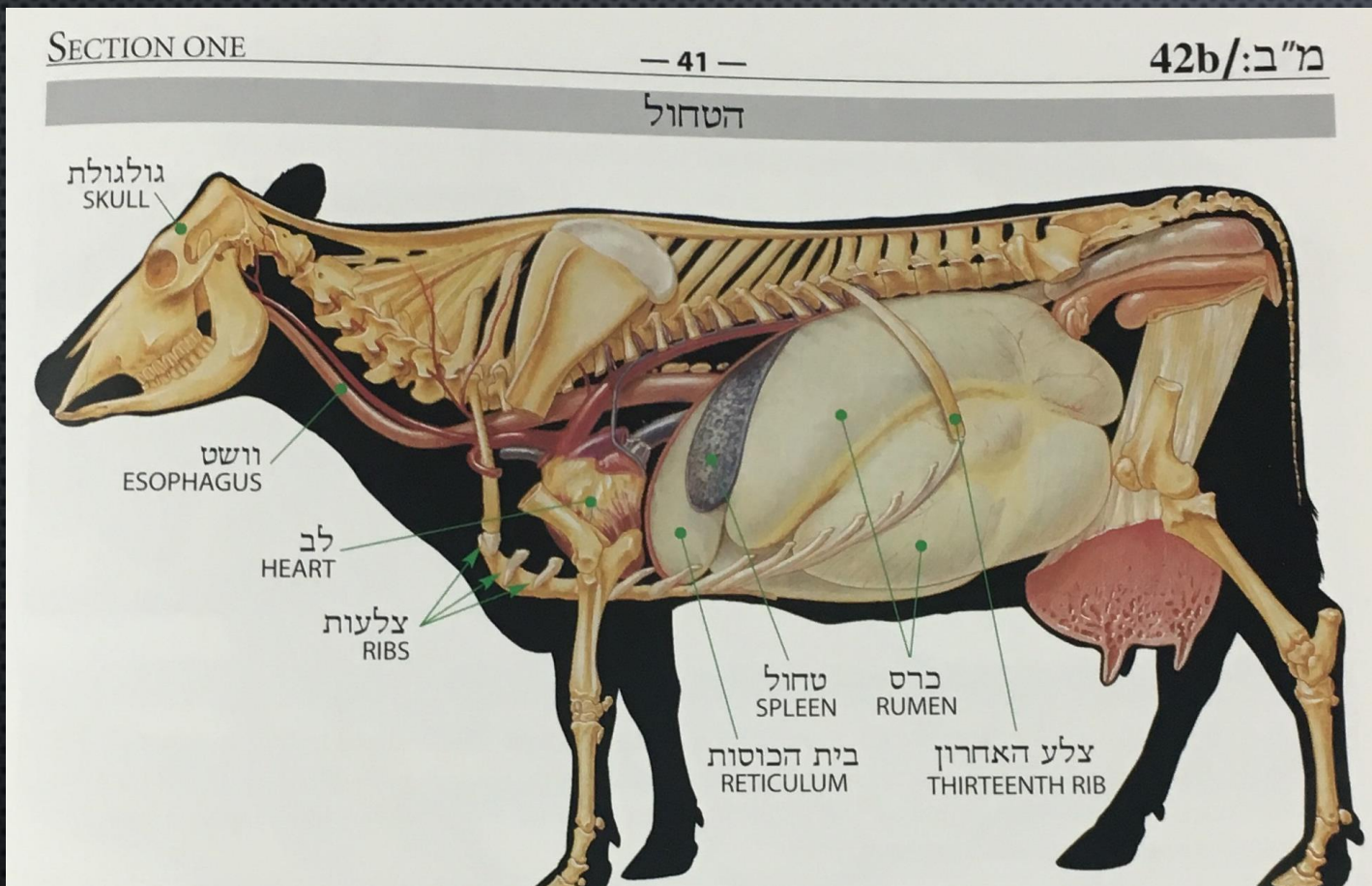
*FACT:*

*WHEN DRINKING WATER  
TO SWALLOW A PILL OR  
CLEAR ONE'S THROAT, A  
BRACHA IS NOT RECITED*

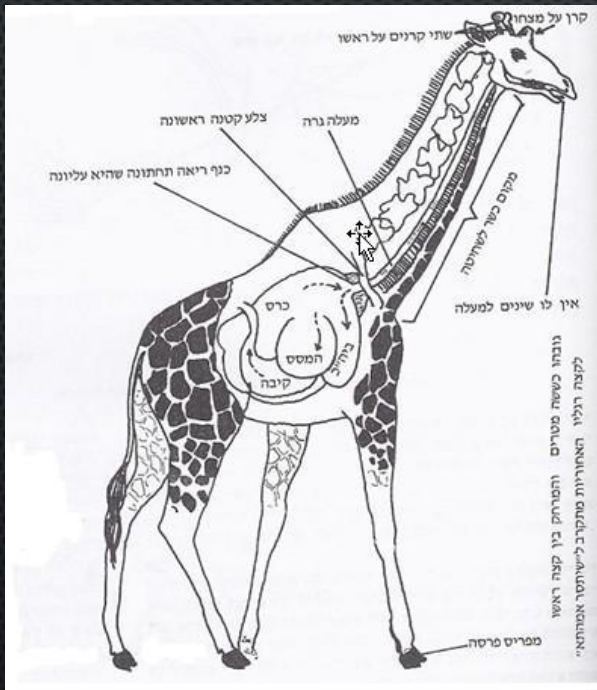
*MYTH :  
A GIRAFFE CAN NOT BE  
SHECHTED BECAUSE WE  
CAN NOT IDENTIFY THE  
PROPER PLACE TO  
PERFORM THE SHECHITAH*



# רמב"ם הל' שחיטה א:ה - מקום השחיטה מן החי הוא הצואר וכל הצואר כשר לשחיטה...



# Rabbi Dr. Ari Zivotofsky



Regarding the *makom shechitah*, the Talmud (*Chullin 27a*) probes for the Biblical source that slaughtering must be performed at the neck, and concludes that it is a tradition, a law given to Moses at Sinai. This would indicate that the entire neck is valid for *shechitah*. In most animals, one does not think about how to define the neck, because it is a relatively small area. In the case of the giraffe, one might contemplate whether the whole neck really is valid and wonder about the exact location of the acceptable zone. But there is no need to equivocate; the specific anatomic boundaries (cited in *Chullin 45a*; *Shulchan Aruch, Yoreh Deah 20:1-2*) for the ritual slaughter of all animals apply to the giraffe as well. For a pigeon, the valid region is a few inches long; for a cow, over 12 inches; and for a giraffe, close to six feet. A *kashrut* expert once quipped that "anyone who does not know where to *shecht* a giraffe either knows nothing about the laws of *shechitah* or could not hit the side of a barn with a baseball." When I asked Rabbi Yosef Kafich, a leading rabbi and scholar in the Israeli Yemenite community, if there are any halachic impediments to *shechting* giraffe, his tongue-in-cheek response was that the only problem might be that "at \$10,000 per kilo, it would be *ba'al tashchit* (a waste)!"

**A**s with most controversies, neither side is entirely right. The idea that it would be difficult to find the proper spot for *shechitah* is indeed absurd. The giraffe is kosher and there is no halachic difficulty in the *shechitah*.

But wait. Don't rush to invest in this promising new fad. There is a problem.

The *Rema* (Y.D. 82:3) limits the consumption of poultry to those birds for which there is a *mesorah*, a tradition that it is kosher. *Chochmas Adam* 36:1 and *Chazon Ish* Y.D. 11:4-5 extend this limitation to wild animals as well, restricting consumption to the deer, for which there is a clear *mesorah*. This would seem to be a limiting factor, preventing the marketing of giraffe meat for Ashkenazic Jews.

How disappointing.

(There may still be a glimmer of hope. Rav Saadya Gaon, *Redak*, and *Targum Shivim* define the Biblical *zemer* as the giraffe. An argument can be made that this positive identification should suffice as the *mesorah* requirement. If giraffe meat were to come into vogue, we would need a final ruling on this issue.)

*FACT:*

*A GIRAFFE MAY BE  
SHECHTED AND ONE CAN  
EASILY IDENTIFY THE  
PROPER PLACE TO  
PERFORM THE SHECHITAH*



*NEXT WEEK...*

*THESE ARE THINGS  
OF THE PAST: JEWISH  
HISTORY MYTHS*